

De heer Van Vuure was zo vriendelijk mij een artikel toe te zenden over *L. fluens* (en enige andere soorten), geschreven door H. Schwöbel (Zschr. f. Mykologie 45, 1, 1979) dat mij was ontgaan. Het is een uitvoerige beschrijving maar het verschil in de hoedhuidstructuur van *L. fluens* en *L. blennius* vermeldt hij niet. Tevens was voor mij dit artikel aanleiding om de sporenmaten, die verschillende auteurs opgeven te vergelijken. Ze lopen nogal uiteen wat de lengte betreft, veel minder wat de breedte betreft. Zo lang als Boudier ze mat, worden ze door geen enkele moderne auteur opgegeven. Toch zijn de verschillen ook bij deze auteurs opmerkelijk: Boudier: -11 µm; Neuhoﬀ: 7,5-8,5 x 5,5-6,5 µm; Schwöbel: (7,5-)8-9,5 x 6,5-7,5 µm; Bon: 6,5-7,5-9(-10) x 6-7 µm; Marchand: 7,5-8,75 x 6-7 µm; Romagnesi: 6,3-7 x 5,7-6 µm en Reijnders 6-8 x 5,8-6,8 µm. We moeten dus aannemen dat de sporen in lengte nogal kunnen variëren. - A. F. M. Reijnders.

Coolia 32(4), oktober 1989

NOGMAALS ERINELLA "AERUGINASCENS".

Marijke Nauta, Hansenstraat 70, 2316 BM Leiden.

In het aprilnummer van Coolia van dit jaar verscheen een artikel van Wim Ligterink over de vondst van een voor Nederland nieuwe discomyceet, *Erinella aeruginosa* Henn., die het hout mooi groen kleurde (Ligterink, 1989). Helaas werden we door het zetduiveltje geplaagd en werd gesproken over *Erinella aeruginascens*, maar Hennings (1906:30) beschreef deze soort als *Erinella aeruginosa*.

Inmiddels is gebleken dat een soortgelijke discomyceet op 6 augustus 1988 ook door Frans Ligtenberg gevonden werd op het "Wulperhorst" bij Zeist. Deze vondst werd echter gedetermineerd door Joop van Brummelen als *Belonidium sericeum* (Alb. & Schw.:Fr.) Lorton. Beide vondsten blijken echter betrekking te hebben op dezelfde soort, die o.a. gekenmerkt wordt door het bezit van haren aan de buitenzijde, de lange sporen (circa 50 µm), en natuurlijk de groenverkleuring van het hout.

Naar aanleiding hiervan heb ik wat literatuur nageplozen, om er achter te komen welke naam gehanteerd dient te worden.

Een goed overzicht van de "groenkleurende" inoperculate discomyceten wordt gegeven door Dixon (1974&1975). Hierin wordt onder de niet in *Chlorosplenium* thuishorende soorten *Chlorosplenium sericeum* (Alb. & Schw.:Fr.) Boud. genoemd (Dixon, 1974:99), gebaseerd op de door Von Albertini en Von Schweinitz beschreven *Peziza sericea* (1805). Deze soort wordt ook door Fries opgenomen (1822:93). Later werd deze in resp. het door Quélet opgerichte genus *Erinella* (Quélet, 1886:301), *Dasyscyphus* (Saccardo, 1889:456), en *Belonidium* (Lorton, 1914:227) gecombineerd. Het typemateriaal van *Peziza sericea* blijkt volgens Dixon onvindbaar, maar bestudering van materiaal uit het Schweinitz-herbarium liet een langsporige *Dasyscyphus* zien (Dixon, l.c.). Een recente met kleurenfoto geïllustreerde beschrijving van deze soort is trouwens te vinden in een Frans tijdschrift, echter onder de naam *Belonidium sericeum* (Röllin & Anthoine, 1988). Dennis (1962) geeft echter na bestudering van typemateriaal aan dat *Belonidium* als een synoniem van *Dasyscyphus*

beschouwd moet worden. Ook het genus *Erinella* wordt door Korf (1973) m.i. terecht beschouwd als een synoniem van *Dasyscyphus*.

In dezelfde lijst met synoniemen (Dixon, l.c.) staat als mogelijk synoniem *Erinella aeruginosa* Henn. genoemd. Dixon kon een waarschijnlijk isotype hiervan bestuderen, en had op grond hiervan het sterke vermoeden dat de fungi die door Von Albertini en Von Schweinitz resp. Hennings beschreven werden conspecifiek zijn. Omdat er echter geen typemateriaal te vinden was van *Peziza sericea* houdt hij het bij deze uitspraak. Na vergelijking van de oorspronkelijke beschrijvingen lijkt het er inderdaad sterk op.

Voor wat betreft de twee Nederlandse vondsten lijkt het me het juiste om deze onder de naam *Dasyscyphus sericeus* (Alb. & Schw.: Fr.) Sacc. op te bergen, om de diverse hierboven genoemde redenen. Bovendien is dit de oudste beschreven soort die bovendien nog door Fries gesanctioneerd wordt.

Met dank aan Frans Ligtenberg die mij informatie over zijn vondst verstrekke.

LITERATUUR

- Albertini, J.B. von & Schweinitz, L.D. von (1805). *Conspectus fungorum in Lusatae superioris agro niskiensis crescentium e methodo Persooniana*. Leipzig.
- Dennis, R.W.G. (1962). A reassessment of *Belonidium* Mont. & Dur. *Persoonia* 2: 171-191.
- Dixon, J.R. (1974). *Chlorosplenium* and its segregates. 1. Introduction and the genus *Chlorosplenium*. *Mycotaxon* 1: 65-104.
- Dixon, J.R. (1975). *Chlorosplenium* and its segregates. 2. The genera *Chlorociboria* and *Chlorencoelia*. *Mycotaxon* 1: 193-237.
- Fries, E.M. (1822). *Systema mycologicum* 2(1). Lund.
- Hennings, P.C. (1906). *Dritter Beitrag zur Pilzflora des Gouvernements Moscou*. *Hedwigia* 45: 22-33.
- Korf, R.P. *Discomycetes and Tuberales. The Fungi: an advanced treatise* (eds. Ainsworth, G.C., Sparrow, F.K. & Sussman, A.S.) vol. IVa: 249-319.
- Ligterink, W. (1989). *Erinella aeruginascens* was de naam. *Coolia* 32: 21-23.
- Lorton, J. (1914). *Etude sur quelques discomycetes nouveaux*. *Bull. Soc. Myc. Fr.* 30: 227.
- Quélet, L. (1886). *Enchiridion fungorum*.
- Röllin, O. & Anthoine, A. (1988). *Belonidium sericeum* (Alb. & Schw.) Lorton. *Bull. trim. fed. myc. Dauphiné Savoie* 111: 14.
- Saccardo, P.A. (1889). *Sylloge fungorum*. vol. VIII.

Coolia 32(4), oktober 1989

HET PROJECT 'VOORLOPIGE VERSPREIDINGSATLAS VAN MACROFUNGI IN NEDERLAND'

Marijke Nauta, Hansenstraat 70, 2316 BM Leiden

Else C. Vellinga, Anton Mauvestraat 4, 2102 BA Heemstede.

beiden vanaf 1.X.1989: Rijksinstituut voor Natuurbeheer, Kemperbergerweg 67/Postbus 9201, 6800 HB Arnhem.

Mededeling no. 1. van het Atlasproject.

Dankzij een subsidie aan de vereniging van het Ministerie van Landbouw en Visserij, kan dit jaar worden gestart met het project 'voorlopige verspreidingsatlas van macrofungi in Nederland'. Het is de bedoeling dat er in 5 jaar tijd verspreidingskaartjes met bijbehorende teksten